

tilfredsstillende at høre, at den højtærede Marineminister har sikker Formening om, at Justitsministeren deler den Betragtning, som Udvalget har lagt til Grund, og for saa vidt tør vi vel gaa ud fra, at det bliver Udvalgets Opfattelse, der bliver Udtrykket for Fællesforstaaelsen. At Ministeren udtaler et levende Ønske om at se Loven gennemført, varsler godt for den, og jeg haaber, at det Forslag, som kommer, ikke skal volde nogen Vanskelighed, men udtale noget sikkert derom, før man har set det og Udvalget forhandlet derom, kan man ikke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Det af *Udvalget* stillede *Ændringsforslag* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede *Lovforslag* samt dets *Overgang til 3dje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger fra Finansudvalget angaaende de til Udvalget henviste Andragender. (2. Afd.)

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B., Sp. 935 ff.)

Først sættes til Forhandling *Indstillingerne* Nr. 1 og 15, *vedrørende Finansministeren* (se Tillæg B., Sp. 979—82).

Ordføreren (Busk): Til Finansministeren er der kun henvist tvende Andragender i denne 2den Afdeling. Det første er Andragendet Nr. 37 i Betænkningen. Det er et Andragende fra en Husmand P. C. Nielsen af Øsløs om Invalideunderstøttelse. Han oplyser i sit Andragende, at han, der er Husmand oppe fra Mors, paa Tilbage-marchen fra Kiel til Slesvig faldt paa Grund af det glatte Føre og derved paadrog sig en Broksskade, saa at han ikke kunde gaa af Stedet uden Hjælp, samt at han fra den Dag ingen Tjeneste gjorde. Der vedligger nu Andragendet et Bilag fra en Soldat, som under Eds Tilbud erklærer, at han har været til Stede og set, at Manden er falden og har paadraget sig en saadan Broksskade. Denne Erklæring er un-

derskrevet af tvende Vitterlighedsvidner, en Skolelærer i en By, der hedder Sundby — tror jeg, det er — og en anden Mand deroppe fra Mors. Vi have derfor ment, at vi burde henvise dette Andragende til Finansministeren. Er det gaaet saaledes til, som det her er berettet, maa Manden jo have Kræv paa at faa en Understøttelse.

Det andet Andragende er Andragende Nr. 69 i Betænkningen. Det er fra forhenværende Korporal Jensen af Kjøbenhavn om Hjælp til Afholdelse af Udgiften ved en nu stedfunden Amputation af hans højre Arm. Andrageren oplyser, at han ved den sørgelige Begivenhed den 18de April 1864 ved Dybbøl, hvor han var Korporal ved Feltartilleriet, blev haardt saaret i den højre Arm, og at efter 33 Aars Forløb blev Armen amputeret af Professor Studsgaard. Det kostede Manden 311 Kr. 50 Øre. Deraf har Invalidebestyrelsen nu betalt ham 100 Kr. og Centralkomiteen 100 Kr., til Rest er der 111 Kr. 50 Øre. Den paagældende stakkels Mand, som jo er Invalid og faar en lille Invalidepension, fortæller, at han er fattig og har paadraget sig trykkende Gæld, han beder Rigsdagen om Hjælp til Betalingen af dette Restbeløb af 111 Kr. 50 Øre, og da Finansudvalget har ment, at det kunde være en rimelig Fordring, have vi tilladt os at anmode Tinget om at henvise dette Andragende til Finansministeren. — Det er de Bemærkninger, jeg foreløbig har at gøre om de to til Finansministeren henviste Andragender.

Finansministeren (Herring): Jeg har ikke noget at erindre imod, at disse Andragender, som den ærede Ordfører omtalte, blive henviste til mig. Jeg skal kun knytte nogle Bemærkninger til det, som den ærede Ordfører allerede har udtalt angaaende disse Andragender. — Det første Andragende om Invalideunderstøttelse blev afslaaet forrige Aar. Efter de Regler, vi fulgte den Gang, maatte Andragendet afslaaes, fordi der ikke forelaa tilstrækkelig Sandsynliggørelse af, at den Skade, som Manden nu lider af, var den, som han paadrog sig ved det omtalte Fald i Felttoget. Naar Andragendet nu imidlertid paa ny foreligger for Finansministeriet, skal Sagen komme under fornyet Overvejelse, og jeg tror at kunne udtale, at efter den mere lempelige Opfattelse, som vi nu gøre gældende over for Spørgsmaalet om Bevis i saadanne Sager, og som vi mene at have Føje til efter den sidste Invalide-lov, kan der være Haab om, at denne Mand kan faa Invalideunderstøttelse bevil-